ΔΕΗ

ΤΟ ΥΨΗΛΟΤΕΡΟ
ΓΑΙΟΦΡΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΠΟΥ ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ
ΤΗΝ ΛΙΜΝΗΝ ΤΩΝ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ

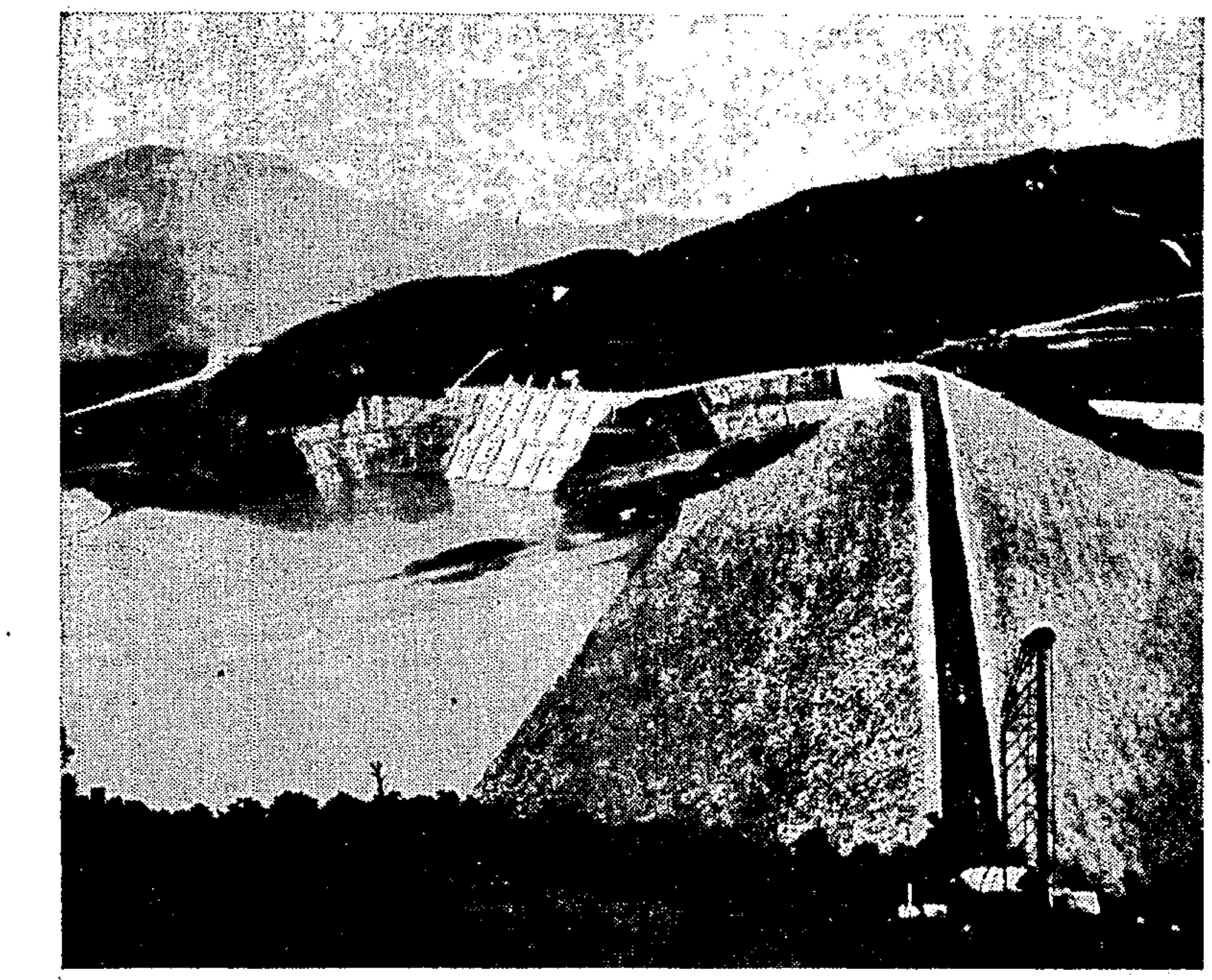

Μία λεωφόρος διέρχεται τώρα ἀπὸ τὴν στέψιν τοῦ ἀποπερατωθέντος φράγματος "Βασιλεὺς Παῦλος", ὕψους 160 μέτρων, τὸ ὁποῖον εἶναι, ὡς γνωστόν, τὸ ὑψηλότερο γαιόφραγμα τῆς Εὐρώπης. Ἀριστερά, διακρίνονται αἱ σήραγγες ὑδροληψίας τοῦ Ὑδροηλεκτρικοῦ Σταθμοῦ καὶ ἕνα τμῆμα τῆς τεχνητῆς λίμνης τῶν Κρεμαστῶν, τὰ νερὰ τῆς ὁποίας θὰ κατακλύσουν τελικῶς ἔκτασιν 80.000 στρεμμάτων. Ἡ λίμνη αὐτὴ θὰ εἶναι ἑκατὸν δέκα φορὰς μεγαλυτέρα τῆς λίμνης τοῦ Μαραθῶνος (περιεκτικότης 4.700.000.000 κυβικά). Ἤδη, μὲ τὸ νερὸ τῆς λίμνης, ἤρχισαν νὰ λειτουργοῦν αἱ τρεῖς πρῶται Μονάδες τοῦ Ὑδροηλεκτρικοῦ Σταθμοῦ Κρεμαστῶν, ἰσχύος ἑκάστη 109.000 κιλοβάτ. Διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἔργου τῶν Κρεμαστῶν ἐδαπανήθησαν ὑπὸ τῆς ΔΕΗ περίπου 76.000.000 δολλάρια (2.280.000.000 δραχμῶν).

Τὸ ἔργον τῶν Κρεμαστῶν εἶναι τὸ πρῶτον ἀπὸ τὰ τρία μεγάλα ἔργα τῆς ΔΕΗ, πρὸς ἀξιοποίησιν τοῦ ὑδροδυναμικοῦ τοῦ Ἀχελώου.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ:		
Ἁπλαῖ	Δρχ.	300
5πλαῖ	»	1.500
10πλαῖ	»	3.000
20πλαῖ	»	6.000
50πλαῖ	»	15.000
100πλαῖ	»	30.000

ΤΟΚΟΣ 7% ΑΦΟΡΟΛΟΓΗΤΟΣ

2½% Μεγαλύτερος τοῦ τόκου τῶν Ταμιευτηρίων Τραπεζῶν

ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ

ΔΡΧ. 900.000.000 ΡΗΤΡΑ ΔΟΛΛΑΡΙΟΥ

ΕΓΓΡΑΦΑΙ: 21-31 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΕΝΙΚΗ Δ)ΝΣΙΣ ΕΦΟΔΙΑΣΜΟΥ
Δ)ΝΣΙΣ 5η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΣ
ΕΓΧΩΡΙΩΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ
ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ροκηρύσσει δημόσιον πλειοδοτικὸν γωνισμὸν τὴν 15ην (δεκάτην πέμν) μηνὸς Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν σκευὴν καὶ ὥραν 12ην μεσ. διὰ πώλησιν 15.000 (δέκα πέντε χιδων) Μ. Τ. ἀναποφλοιώτου ὀρύζης τικῆς Συγκεντρώσεως ἐσοδείας 5 ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐξαγωγῆς εἰς ἀλλοδαπὴν μετὰ προηγουμένην πλήρη ἐπεξεργασίαν ἐν Ἑλλάδι.

Ὅροι καὶ πληροφορίαι ὑπουργεῖον Ἐμπορίου (Δ)νσιν 5ην Συγκεντρώσεως Ἐγχωρίων Γεωργικῶν Προϊόντων) Ἁγίου Κων)νου 16 — 2ος ὄροφος — Γραφεῖον 211.

Ἀθῆναι τῇ 26ῃ Μαρτίου 1966

Ὁ Ὑφυπουργὸς
ΚΛ. ΠΙΑΛΟΓΛΟΥ

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ
Α. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
Δέχεται Βηλαρᾶ 7 (πλατ. Ἁγίου Κωνσταντίνου, Ὁμόνοια) 10 π.μ. ἕως 1 μ.μ. καὶ 5—8 μ.μ. Τηλέφωνον 525 387.

Ε. Ε. Α. Ε.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀτομικῆς Ἐνεργείας, προκηρύσσει Δημόσιον ἐπαναληπτικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1966 βιβλιοδέτησιν τῶν πάσης φύσεως ἐντύπων καὶ ὑλικῶν.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 23ην Ἀπριλίου 1966 ἡμέραν Σάββατον καὶ μεταξὺ τῶν ὡρῶν 11.00 ἕως 12.00 εἰς τὰ ἐν τῷ Κ. Π. Ε. «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ» Γραφεῖα τοῦ Κλάδου Β΄.

Πλείονες πληροφορίες ὡς καὶ ἀντίγραφα τῆς διακηρύξεως καὶ τῶν σχετικῶν προδιαγραφῶν παρέχονται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Τμήματος τοῦ Β΄ Κλάδου τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς ΕΕΑΕ (Τηλέφωνον 650-567 ἐσωτ. 02).

ΕΚ ΤΗΣ Ε.Ε.Α.Ε.

ΙΑΤΡΟΣ — ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
ΑΘ. Π. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Δέχεται: Γερανίου 38, (δευτέρα πάροδος τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς) Ὁμόνοια 8—1.30 μ.μ. καὶ 4—8.30 μ.μ. Τηλ. 527 608 Οἰκία: 531 072

ΚΙΜΩΝ Μ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
Δέχεται: 28ης Ὀκτωβρίου 54, 9—11 π.μ. καὶ 4—6 μ.μ. Οἰκία: Ἁγ. Ἀλεξάνδρου 10, Π. Φάληρον. Τηλ. 99.746, 810 807.

ΜΑΝΔΡΙΝΟΣ» ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ Α. Ε.

Ἰσολογισμὸς Διαχειριστικοῦ ἔτους 1965

	1965 ΔΡΧ.		1964 ΔΡΧ.
54.992.—		53.586.—	
36.866.—	18.126.—	33.450.—	20.136.—
—		30.010.—	
—	—	30.010.—	—
26.816,50		22.816,50	
13.329,50	13.487.—	11.848,50	14.968.—
	2.330.922.—		1.877.640.—
	422.007.—		—
	8.334.434,50		10.090.114,40
	150.—		665.—
	2.041.413,10		1.259.558,60
	64.760.—		36.376.—
	30.000.—		30.000.—
	13.255.299,60		13.329.458.—
98.878.—		47.099.—	
93.868.—	192.746.—	291.326,50	338.425,50
	13.448.045,60		13.667.883,50

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

		1965 ΔΡΧ.		1964 ΔΡΧ.
Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ				
Μετοχαὶ 5.406Χ272		1.470.432.—		1.470.432.—
Διαφοραὶ ἐκδ. 2.406 νέων μετ. ὑπὲρ τὸ ἄρτιον		442.704.—		442.704.—
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ				
Τακτικὸν Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον	1.700.000.—		1.600.000.—	
Ἔκτακτον Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον	3.775.000.—	5.475.000.—	3.560.000.—	5.160.000.—
ΕΙΔΙΚΑ ΑΠΟΘ. ΦΟΡ. ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ				
Ἄρθρον 12 Ν. Δ)τος 2901)54		182.764.—		182.764.—
Β΄ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΒΡΑΧΥΠΡΟΘΕΣΜΟΙ				
Πιστωταὶ		3.516.480,80		3.762.208,50
Ἐκκρεμεῖς λογαριασμοὶ		15.210.—		11.935.—
Φόρος Δημοσίου		200.594.—		214.753.—
Μερίσματα πληρωτέα		1.936.792.—		2.079.650.—
Γ΄ ΚΕΡΔΟΖΗΜΙΑΙ				
Εἰς Νέον		15.322,80		5.011,50
		13.255.299,60		13.329.458.—
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ				
Δικαιοῦχοι ἐμπορευμάτων	98.878.—		47.099.—	
Ἐγγυητικαὶ ἐπιστολαὶ	93.868.—	192.746.—	291.326,50	338.425,50
		13.448.045,60		13.667.883,50

Ἀνάλυσις Μερίδος Κερδοζημίαι

		1965 ΔΡΧ.		1964 ΔΡΧ.
	455.250.—		426.250.—	
	301.350.—	756.600.—	265.649.—	691.899.—
		—		149.350.—
		17.580.—		14.300.—
		108.191.—		99.314.—
		40.137.—		54.241.—
ιρικῆς ὕλης ως		72.357,50		70.347.—
		72.997,20		65.988.—
όροι καὶ Ο. διέφορα, φι-		292.020,50		420.260,10
δημοσιεύ-		48.123.—		22.847,10
	3.416.—		6.690.—	
			7.504.—	
	1.481.—	4.897.—	2.962.—	17.156.—
		26.127.—		—
		2.139.738,80		2.471.864,50
		3.578.769.—		4.077.566,70

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

	1965 ΔΡΧ.	1964 ΔΡΧ.
Ὑπόλοιπον προηγουμένης χρήσεως	5.011,50	9.492,20
Τόκοι ἐπὶ καταθέσεώς μας παρὰ Τραπέζαις	22.329.—	21.208.—
Διαφορὰ μεταξὺ Φ.Μ.Υ. καὶ μισθῶν	322.—	—
Διαφορὰ μεταξὺ γενικῶν ἐξόδων (φόροι Δημοσίου) καὶ φόρων Δημοσίου (Φ.Μ.Υ.)	21.050.—	—
Τοκομερίδια 1963 καὶ 1964 χρεογράφων Δανείου Ἐθνικῆς Ἀνασυγκροτήσεως 1960	—	3.000.—
Προμήθειαί μας ἐπὶ ἀγοραπωλησιῶν μας ἐμπορευμάτων λογαριασμῷ τρίτων	472.348.—	522.244.—
Μικτὸν κέρδος χρήσεως ἐκ πωλήσεως ἐμπορευμάτων μας	3.047.662,50	3.521.622,50
Εἰσπράξεις μας ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων	10.046.—	—
	3.578.769.—	4.077.566,70

Διάθεσις Καθαρῶν Κερδῶν

	1965 ΔΡΧ.	1964 ΔΡΧ.
οθεματικὸν Κεφάλαιον	100.000.—	100.000.—
τοθεματικὸν Κεφάλαιον	215.000.—	260.000.—
τικοῦ καὶ προσθέτου μερίσματος μετὰ φόρου πρὸς δραχμὰς 300 κατὰ μετοχὴν	1.621.800.—	1.892.100.—
φόρον εἰσοδήματος καὶ ὑπὲρ Ο.Γ.Α. ἐπὶ μὴ διανεμομένων κερδῶν	187.616.—	214.753.—
ερόμενον εἰς ἑπομένην χρῆσιν μετ' ἀπόφασιν Συνελεύσεως	15.322,80	5.011,50
	2.139.738,80	2.471.864,50

ος Σύμβουλος
ΜΑΝΔΡΙΝΟΣ

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 28 Φεβρουαρίου 1966
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου
ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΜΑΝΔΡΙΝΟΣ

Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Λογιστηρίου
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Κ. ΒΕΝΙΑΜΙΝ

Ἀρχίζει τὸ ταξίδι διὰ τὸ ἄγνωστον κέντρον τῆς Γῆς

ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΑ ΓΕΩΤΡΗΣΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΝ ΤΗΣ ΓΗΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΒΥΘΟΝ ΤΩΝ ΩΚΕΑΝΩΝ. ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ «ΜΟΧΟΛ»

Γνωρίζομεν ἐλάχιστα πράγματα διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ πλανήτου μας

Εἰς τὴν χερσόνησον τῆς Κόλα, ἀνάμεσα εἰς τὸ Μουρμάνσκ καὶ τὴν Λευκὴν Θάλασσαν, οἱ Ρῶσοι ἑτοιμάζονται νὰ ἀνορύξουν ἕνα φρέαρ βάθους 7 χιλιομέτρων. Αὐτὸ ἐβεβαίωνε τουλάχιστον, τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁ καθηγητὴς Μπελούσωφ, πρόεδρος τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν μελέτην τοῦ ἀνωτέρου μανδύα τῆς Γῆς. Πράγματι, εἰς τὸ Ἀζερμπαϊτζὰν (καὶ ἀκριβέστερα βορείως τῆς Κασπίας) τὰ γεωτρύπανα ἀνερευνοῦν ἤδη τὸ ἔδαφος πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῶν μυστηριωδῶν πετρωμάτων ὅπου σχηματίζεται τὸ πετρέλαιον. Καὶ πρόκειται περὶ τῶν δύο πρώτων γεωτρήσεων ἀπὸ μίαν προγραμματισθεῖσαν σειρὰν πέντε γιγαντιαίων ἀναλόγων.

Μαθαίνοντας τὴν εἴδησιν αὐτὴν ὁ πρόεδρος Τζόνσον, ἐπεκοινώνησε ἀμέσως μὲ τὸν διευθυντὴν τῆς National Steel and Shipbuilding Company, εἰς τὴν Καλιφόρνιαν, ποὺ τὸν καθησύχασε: «Τὰ 150 ἑκατομμύρια φράγκων ποὺ ἔχουν διατεθῆ διὰ τὸ Ἐθνικὸν Ἐπιστημονικὸν Ἵδρυμα ἦσαν ἀρκετά. Ὁ δεινόσαυρός μας, ὁ ἐπιπλέων γερανός, θὰ ἐξοπλισθῆ διὰ νὰ ἀγκυροβολήσῃ εἰς τὸν ὅρμον τοῦ Σὰν Ντιέγκο, ἀπὸ τὸ 1968. Αὐτὴν τὴν φορὰν δὲν θὰ ἀφήσωμε νὰ μᾶς ξεπεράσουν οἱ σπούτνικ τῶν βυθῶν».

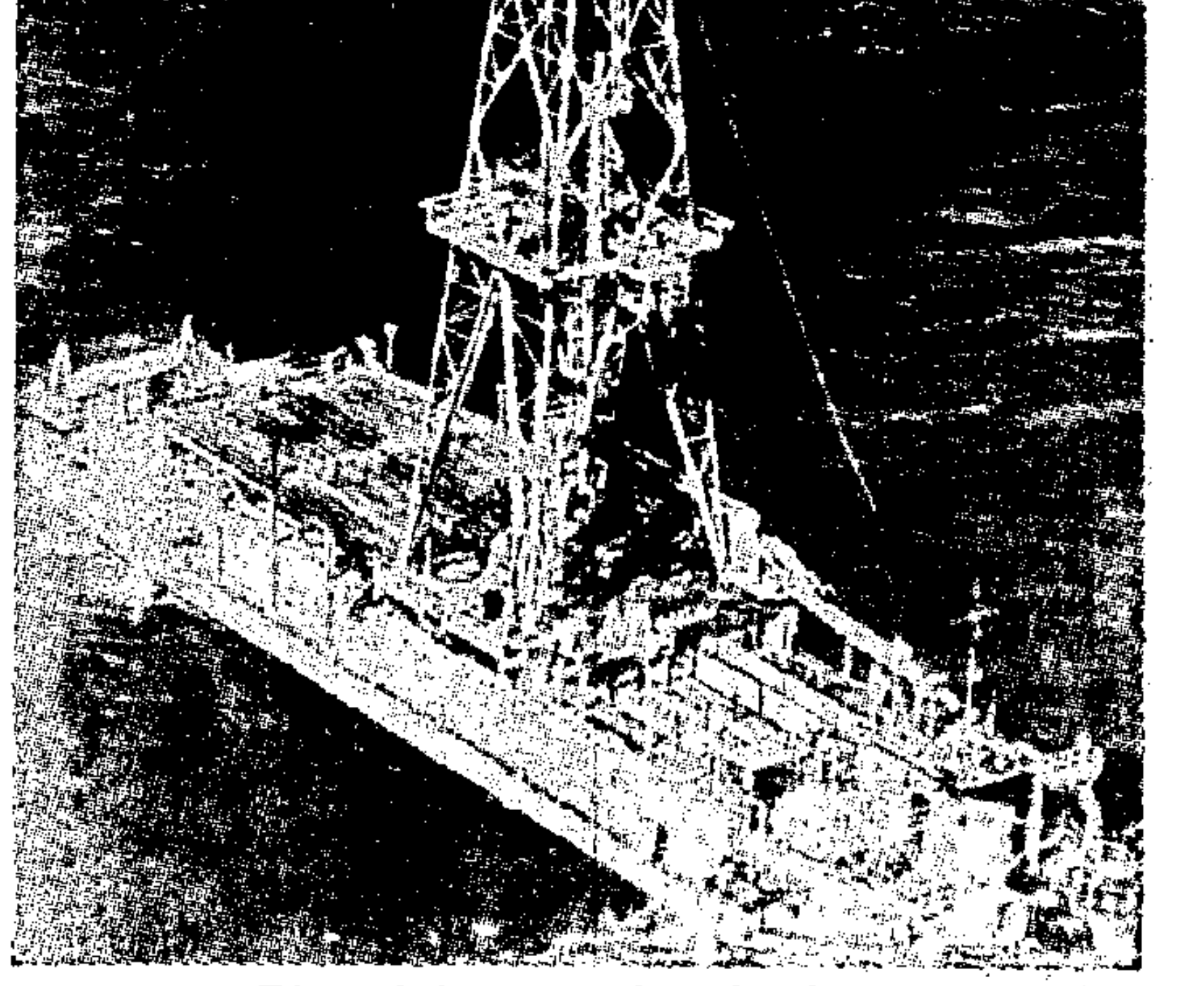

Τὸ ταξίδιον πρὸς τὸ κέντρον τῆς Γῆς

Τὸ ἀμερικανικὸν πειραματικὸν σκάφος «Cuss 1», προετοιμάζεται.

Φυσικά, διὰ τὸν πρόεδρον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν δὲν ἐπρόκειτο περὶ θέματος γοήτρου. Ἔπειτα ἀπὸ τὸ Διάστημα, ἔπειτα ἀπὸ τὴν σιωπὴν τῶν ὠκεανῶν (ὅπου ἀνταγωνίζονται τὰ μυστικὰ βαθυσκάφη), διεξάγεται ἕνας τρίτος ἀγών. Ἕνας εἰς τὴν κυριολεξίαν του ὑποχθόνιος ἀγών: τὸ ταξίδι πρὸς τὸ κέντρον τῆς Γῆς, ποὺ εἶναι κατὰ πολὺ φανταστικώτερον ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ ὠνειρεύθηκε ὁ Ἰούλιος Βέρν.

Ἀποκλειστικότης L'EXPRESS ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ὅταν ὅλα ἄρχισαν, ἐν τούτοις, μερικοὺς μῆνας πρὶν ἀπὸ τὴν ἐκτόξευσιν τοῦ Σπούτνικ 1, ἐπρόκειτο σχεδὸν περὶ παραδοξολογίας. Ἦταν ἕνα τεράστιον ἀστεῖον, ποὺ εἶχε λεχθῆ κατὰ τὴν διάρκειαν ἑνὸς δείπνου, ἀπὸ διασήμους ὅσον καὶ εὐφάνταστους ἐπιστήμονας, μέλη τῆς **AMSOC**.

Αὐτὴ ἡ μυστηριώδης ἑταιρία, ποὺ οὔτε καταστατικὸν οὔτε ἕδραν ἔχει, εἶναι τόσον δυσκολονόητος διὰ τοὺς Εὐρωπαίους, ὅσον καὶ ἡ μετάφρασις τοῦ τίτλου της. Εἰς τὸ **AMERICAN MISCELLANEOUS SOCIETY**, ἡ δευτέρα λέξις σημαίνει τὸ «ποικίλον», τὸ «ἀνάμικτον». Πρόκειται κάπως περὶ «Λέσχης Ἐρασιτεχνῶν», περὶ ἑνὸς συνδέσμου διαπρεπῶν καὶ ἀντικονφορμιστικῶν πνευμάτων, ποὺ τὰ συνενώνει ἡ κοινὴ κλίσις γιὰ τὴν καλοπέρασι καὶ τὴν... παραδοξότητα. Εἰς τὰς συνεδριάσεις των, μακρυὰ ἀπὸ τὸ αὐστηρὸν περιβάλλον τῶν ἐργαστηρίων, φλυαροῦν, γελοῦν, ἀστεΐζονται καὶ ὁ ἕνας ὑπερθεματίζει τὸν ἄλλον διὰ νὰ ὀνειροπολοῦν καλύτερα. Πρόκειται δι' εἰδικὸν γνώρισμα τοῦ ἀμερικανικοῦ πνεύματος: εἶναι ἡ ὀργάνωσις τοῦ παραληρήματος.

Τὸν Μάρτιον τοῦ 1957, ὅταν ὁ καθηγητὴς Βάλτερ Μοὺνκ, τοῦ Ὠκεανογραφικοῦ Ἰνστιτούτου Σκρίπς προσεκάλεσε εἰς γεῦμα αὐτὴν τὴν ὁμάδα τῶν εὐθύμων συνδαιτημόνων, ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος ὡμιλοῦσε μόνον διὰ τὸ «Διεθνὲς Γεωφυσικὸν Ἔτος». Ὅμως ὁ δρ Χάρρυ Ἔςς, τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Πρίνστον, βρῆκε μία πρωτότυπον ἀποστροφὴν διὰ τὴν συνδιάλεξιν: «Ὁπωσδήποτε οἱ τεχνητοὶ δορυφόροι θὰ μᾶς πληροφορήσουν ἐντὸς ὀλίγου ἂν ἡ Γῆ εἶναι σφαιρικὴ ἢ τετράγωνος, εἶπε. Καὶ οἱ γεωφυσικοὶ ἠμποροῦν νὰ ἀναμένουν καὶ ἄλλας πολυτίμους πληροφορίας. Ἀλλὰ ἂν δὲν παρέμβωμε, σὲ λίγο θὰ γνωρίζωμε περισσότερα διὰ τὸ ἔδαφος τῆς Σελήνης ἀπὸ ὅ,τι διὰ τὰ σπλάχνα τῆς Γῆς, ποὺ ἐν τούτοις βρίσκονται ὀλίγα μόνον χιλιόμετρα κάτω ἀπὸ τὰ πόδια μας!».

Ἔπειτα ἀπὸ αὐτὴν τὴν πρόρρησιν, ὁ καθηγητὴς συνώψισε τὸ πρόβλημα: ὑποτίθεται ὅτι τὸ Κέντρον τῆς Γῆς καταλαμβάνεται ἐπὶ ἀκτῖνος 1.300 χιλιομέτρων ἀπὸ ἕναν συμπαγῆ πυρῆνα. Τριγύρω καὶ εἰς ἀκτῖνα 2.200 χιλιομέτρων τὸν περιβάλλει μία μεταλλικὴ μᾶζα πιθανὸν ὑγρὰ ἢ ὑπέρθερμος, καὶ ἐπάνω, μία πυκνὴ μᾶζα πετρωμάτων, πάχους τριῶν χιλιάδων μέτρων ἀποτελεῖ τὸν μανδύαν. Ἐπάνω εἰς αὐτὸν τὸν μανδύαν ἐπιπλέει ὁ γήϊνος φλοιός.

Πῶς ἠμποροῦμε νὰ πᾶμε νὰ τὸν δοῦμε; Εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, ὁ καθηγητὴς Γκόρντον Λίλλ — διευθυντὴς τοῦ Τμήματος Γεωφυσικῆς τῆς Ὑπηρεσίας Ναυτικῶν Ἐρευνῶν — εἶχε αὐτὴν τὴν γνώμην: «Ὅμοιαι μὲ παγόβουνα ποὺ μόνον ἕνα μικρὸν τμῆμα των ἀναδύεται ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν, αἱ ἤπειροι εἶναι βυθισμέναι, ἐν ἰσορροπίᾳ, ἐνίοτε ἕως τὸ βάθος τῶν 70 χιλιομέτρων. Ἐξ ἄλλου, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τοῦ Λίντεμαν, ἡ θερμοκρασία τοῦ ἐδάφους αὐξάνεται κατὰ τρεῖς βαθμοὺς ἀνὰ ἑκατὸ μέτρα. Ἂν προστεθῆ εἰς τὴν θερμοκρασίαν αὐτὴν ἡ ἐκ τῆς τριβῆς αὔξησις τῆς θερμοκρασίας, τότε αὐτὸ ἀπειλεῖ τὰ τρυπάνια. Κατὰ συνέπειαν εἶναι προτιμότερον νὰ ἀρχίσωμε ἀπὸ τοὺς ὑποβρυχίους βυθούς, ὅπου ὁ γήϊνος φλοιὸς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 5 χιλιόμετρα!».

Αὐτὴ ἡ ἰδέα ποὺ ἐρρίφθη εἰς τὴν τύχην, προεκάλεσε τὸν γενικὸν ἐνθουσιασμόν. Ὁ καθένας εὕρισκε καὶ νέας ἐφαρμογὰς καὶ ἀπροσδοκήτους συνεπείας: τὰ ἀπολιθώματα καὶ τὰ μικρόβια τῶν ὑποβρυχίων ἐκτάσεων ἠμποροῦν νὰ περικλείνουν τὰ μυστικὰ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς ζωῆς, διότι ἀποτελοῦν τοὺς δείκτας τῶν πρώτων σταδίων τῆς ἐξελίξεώς της. Ἀκόμη ὁ μανδύας θὰ ἠμποροῦσε νὰ μᾶς ἐμπιστευθῆ τὰ μυστήρια τοῦ γεωμαγνητισμοῦ, τοῦ σχηματισμοῦ καὶ ἴσως τῆς μετακινήσεως τῶν ἠπείρων.

Ὁ καθηγητὴς Γκόρντον Λίλλ ἐξελέγη ἀμέσως, δι' ἀνατάσεως τῶν χειρῶν, εἰσηγητὴς τοῦ σχεδίου. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐτίθετο ζήτημα, καὶ προκειμένου νὰ ζητηθοῦν πιστώσεις, ἔδωσαν καὶ ἕνα ὄνομα εἰς αὐτὸ τὸ σχέδιον καὶ ἔτσι ἔχομεν τὸ **MOHOLE**. **HOLE** σημαίνει, πράγματι, τρύπα στὰ ἀγγλικά. Ὅσο διὰ τὸ **ΜΟΗΟ** ἦταν ἀπὸ τὸ ἐπίθετον τοῦ δόκτορος Ἀντρίζα Μοχόροβιτς — τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Ζάγκρεμπ, ποὺ ἐμελέτησε, εἰς τὰ 1909, τὰ κύματα ποὺ μετεδόθησαν ἀπὸ ἕναν σεισμὸν εἰς τὴν Κροατίαν: διαπιστώνοντας ὅτι ἐταξίδευαν μὲ δύο ταχύτητας σαφῶς διαφόρους, συνεπέρανεν ὅτι αἱ δονήσεις δὲν μετεκινοῦντο κατὰ μῆκος τοῦ γηΐνου φλοιοῦ. Ὡρισμέναι περνοῦσαν — εἰς βάθος 12 χιλιομέτρων, κατὰ μέσον ὅρον — ἀπὸ ἕνα μυστηριῶδες ὑπόβαθρον, ποὺ ἐβαπτίσθη «Μόχο». Καὶ αὐτὸ τὸ ὑπόβαθρον ἤθελαν πραγματικὰ νὰ διαπεράσουν εἰς μερικὰ δεκατόμετρα διαμέτρου, μὲ μίαν ἄνευ προηγουμένου διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος βυθομέτρησιν.

Βεβαίως, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἰδίου γεύματος ἀντιμετωπίσθη καὶ τὸ ζήτημα ὅτι θὰ ἠμποροῦσαν νὰ ἀδειάσουν οἱ ὠκεανοὶ ἀπὸ τὸ στόμιον τοῦ Μοχόλ, ὅπως γίνεται μὲ μία συνηθισμένη μπανιέρα, ὅπου ὁ ὑπερθερμασμένος ἀτμὸς θὰ προκαλοῦσε ἔκρηξιν τοῦ πλανήτου, ἐκτὸς ἐὰν ἦτο ἐπίπεδος ἢ κοῖλος. Ἡ ἰδέα ὅμως ἦταν περισσότερον σοβαρά.

Εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδων ἀριθμοῦνται, κατ' ἔτος, αἱ τελλουρικαὶ δονήσεις, ποὺ ἐρημώνουν κάποτε τὴν ἐπιφάνειαν, χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν οὔτε τὸν μηχανισμόν, οὔτε τὰς αἰτίας των. Καὶ ἀκριβῶς ἐπ' αὐτοῦ τοῦ προβλήματος προσέκρουαν οἱ εἰδικοί, ὅταν ἀναζητοῦσαν τὴν ἀνίχνευσιν τῶν ὑπογείων πυρηνικῶν ἐκρήξεων. Καὶ κυρίως δι' αὐτὸν τὸν λόγον δὲν ἐσημειώθη καμμία πρόοδος, ἔκτοτε, πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν ἀτομικῶν δοκιμῶν.

Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον ὁ καθηγητὴς Χάρρυ Ἔςς δὲν ἐδίστασε νὰ συντάξῃ μίαν ἀπόφασιν ὑπὲρ τοῦ σχεδίου, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ συνεδρίου τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Γεωδαισίας, εἰς τὸ Τορόντο. Οἱ Ρῶσοι ἀντιπρόσωποι, ἀδιατάρακτοι, ἐδήλωσαν ὅτι τὸ ζήτημα ἤδη ἐμελετᾶτο εἰς τὴν χώραν των, ἀλλὰ ὅτι αὐτοὶ προτιμοῦσαν νὰ «γρατσουνίσουν» τὴν στερεάν.

Καὶ αὐτὸ ὑπῆρξε ἡ ἀποφασιστικὴ ἀφετηρία. Ἡ πολὺ εὐφάνταστη **AMSOC**, εὑρέθη αἰφνιδίως προσδεδεμένη, ὡς εἰδικὴ ἐπιτροπή, εἰς τὸ ἐλάχιστα εὐφάνταστον Ἐθνικὸν Ἐπιστημονικὸν Ἵδρυμα. Καὶ τότε ἤρχισε μία πολεμικὴ διὰ τὸ σχέδιον.

Οἱ Τεξανοὶ πετρελαιοπαραγωγοὶ ἐπίστευαν ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ σχεδίου τοὺς ἀνῆκε ντὲ γιούρε: ἤδη ἀπὸ τοῦ 1958 διαθέτουν τὸ ρεκὸρ γεωτρήσεων (7.700 μέτρα εἰς τὴν στερεὰν γῆν) καὶ ἀκριβῶς μία ἀπὸ τὰς μονάδας των τὸ «**CUSS**» ἐπιφορτίσθη εἰς τὰ 1961, μὲ τὰς πρώτας πειραματικὰς γεωτρήσεις.

Ἐν τούτοις, ἡ μελέτη τῆς πλατφόρμας ἀνετέθη εἰς τὸ ναυτικὸν ἀρχιτεκτονικὸν γραφεῖον τῆς Νέας Ὑόρκης Γκίμπς καὶ Κὸξ καὶ τὴν πραγματοποίησίν της ἀνέλαβε ἕνα καλιφορνιακὸν ἐργοστάσιον. Αἱ κεφαλαὶ τῶν τρυπάνων εἶναι γαλλικαὶ — τουγκστένιον μὲ περίβλημα ἀδαμάντων, κατασκευὴ τοῦ ἐργοστασίου Νεϋπρίκ, τῆς Γκρενόμπλης — καὶ αὐταὶ ἐδοκιμάσθησαν πρῶται.

Βεβαίως, τὸ ἐργοστάσιον **BROWN AND ROOT INCORPORATED** — ποὺ ἔχει ἀναλάβει τὸ ἔργον, ἔχει τὴν ἕδραν τῆς ἑταιρίας εἰς τὸ Χιούστον, ἀλλὰ ποτὲ δὲν εἶχε τὴν παραμικρὰν ἁρμοδιότητα σχετικῶς μὲ τὴν ἀνεύρεσιν πετρελαίων. Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ ἐπιχείρημα ἐπεκαλέσθη ὁ ἀντιπρόσωπός του Ἄλμπερτ Τόμας: «Ἀκριβῶς διὰ νὰ ἀποφευχθῇ κάθε ἀνταγωνισμὸς ἔπρεπε νὰ ἐπιλεγῇ μία ἐπιχείρησις ἐντελῶς ξένη πρὸς αὐτὸν τὸν τομέα».

Οἱ Τεξανοὶ ὅμως δὲν ἐπείσθησαν: «Κατὰ σύμπτωσιν ὁ Ἄλμπερτ Τόμας τυχαίνει νὰ εἶναι φίλος τοῦ προέδρου Τζόνσον», παρατηροῦν κάπως ὀξυχόλως. Καὶ καθὼς δὲν τοῦ ἔφθανε ὅτι εἶναι ἕνας ἐκ τῶν μᾶλλον ἀκουομένων συμβούλων τοῦ Λευκοῦ Οἴκου, προεδρεύει ἐπίσης καὶ εἰς τὴν ὑποεπιτροπὴν τὴν ἐπιφορτισμένην μὲ τὴν κατανομὴν τῶν πιστώσεων τῶν διδομένων ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸν Ἐπιστημονικὸν Ἵδρυμα.

Πράγματι, αἱ [illegible] ποὺ ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν γεώτρησιν ἐσημείωσαν ἰλιγγιώδη ἄνοδον: ἀπὸ 38 ἑκατομμύρια δολλαρίων ἔφθασαν εἰς τὰ 110, ἐντὸς μιᾶς ὀκταετίας. «Ἡ μεγαλυτέρα ὀπὴ ποὺ ἀνοίχθηκε ποτὲ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, λέγουν οἱ Τεξανοί, θὰ εἶναι ἀναμφιβόλως ἐκείνη τοῦ ἡμίσεος δισεκατομμυρίου φράγκων, ποὺ θῦμα των θὰ εἶναι ὁ προϋπολογισμὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν».

Ἡ φροντὶς τῶν εἰδικῶν τοῦ **AMSOC** εἶναι διαφορετικῆς φύσεως: τὸ ὁλικὸν κόστος τοῦ Μοχὸλ θὰ εἶναι, ὁπωσδήποτε, κατὰ διακοσίας φορὰς μικρότερον ἀπὸ τὸ σχέδιον «Ἀπόλλων», παρατηροῦν. Καὶ ἡ βυθομέτρησις τῆς Γῆς θὰ φέρῃ ἀναμφιβόλως τόσας ἐπιστημονικὰς πληροφορίας, ὅσας καὶ ἡ ἐξόρμησις πρὸς τὴν Σελήνην τῶν κοσμοναυτῶν τοῦ ἄλλου σχεδίου. Ἡ σκοτοῦρα εἶναι ὅτι καὶ τὰ δύο σχέδια πάσχουν ἀπὸ τὸ ἴδιον ἐλάττωμα: τὴν σπουδήν. Οἱ κίνδυνοι τῆς ἀποτυχίας ὑπὸ τὴν σημερινὴν μορφήν, εἶναι πολὺ μεγάλοι».

Περιέργως, ἡ διαφορὰ τῆς ἀντιλήψεως ἀναφορικῶς μὲ τοὺς Ρώσους εἶναι ἡ ἰδία καὶ εἰς τοὺς δύο τομεῖς. Οἱ Σοβιετικοὶ ἐπιστήμονες θὰ προχωρήσουν μὲ διαδοχικοὺς σταθμοὺς (εἰς βάθος ἀπὸ 7—18 χιλιομέτρων) καὶ ἐπιδιώκουν νὰ ἐπιτύχουν μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον μίαν στρωματογραφικὴν ἄποψιν τοῦ ἠπειρωτικοῦ ὑποβάθρου. Καὶ παρασυρόμεθα νὰ συγκρίνωμε τὴν μέθοδον αὐτὴν μὲ τὴν ἀνάλογον τῶν διαστημικῶν ἐγχειρημάτων τους. Οἱ εἰδικοὶ τοῦ **AMSOC** θὰ ἐπεθυμοῦσαν καὶ αὐτοὶ τὸ «Μοχὸλ» νὰ ὑποδιαιρεθῇ εἰς δύο περιόδους: μία ἐπιφανειακὴ γεώτρησις εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ ἡ ὁριστικὴ γεώτρησις ἐν συνεχείᾳ. Διότι αἱ δυσχέρειαι εἶναι τεράστιαι.

Ἡ πρώτη καὶ ἡ πλέον σοβαρὰ ἀπὸ τὰς δυσκολίας αὐτὰς εἶναι καταφανής. Αἱ δυσχέρειαι ποὺ ἀντιμετώπισε τὸ μετρίων διαστάσεων γαλλικὸν σκάφος «Νεπτὺν - Γκασκόνι» μᾶς δίδουν ἀμυδρὰν ἰδέαν. Τὸ θέμα εἶναι νὰ ἀκινητοποιηθῇ μία τεραστία πλατφόρμα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὠκεανοῦ, ποὺ εἶναι κατ' ἐξοχὴν κινούμενον περιβάλλον.

Καὶ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ προσπάθεια αὐτὴ κανένα ἀγκυροβόλιον δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀντισταθῇ ἱκανοποιητικῶς. Κατὰ συνέπειαν ἡ γιγαντιαία αὐτὴ σχεδία θὰ πρέπει νὰ περιβάλλεται ἀπὸ ἐπιπλέοντας ἀγκυροβολημένους εἰς βάθος σημαντῆρας. Ραντὰρ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ σονὰρ ὑποβρυχίως θὰ ἐλέγχουν συνεχῶς τὴν θέσιν. Καὶ αἱ μετρήσεις αὐταὶ θὰ μεταβιβάζωνται εἰς τὸν ἠλεκτρονικὸν ὑπολογιστὴν τοῦ σκάφους, ποὺ θὰ ἀντιδρᾷ ἀμέσως ἐπὶ μιᾶς σειρᾶς κινητήρων ποὺ κινοῦν τοὺς ἕλικας σταθεροποιήσεως.

Αὐτὸ τὸ ἀσύνηθες σύστημα δὲν ἀπομακρύνει κάθε κίνδυνον. Ἕνα μεταλλικὸν καλώδιον, μετρίου διαμετρήματος, μήκους μεγαλυτέρου τῶν τεσσάρων χιλιομέτρων, ἐργαζόμενον εἰς ἀνεπαρκῶς γνωστὸν ἔδαφος εἰς βάθος περίπου 6 χιλιομέτρων, μετακινούμενον ἀπὸ τὸν κλυδωνισμὸν τῆς θαλάσσης καὶ ἀπὸ τὸ σκαμπανέβασμα τῆς σχεδίας, ταλαντευόμενον ἀπὸ τὰ κύματα, κινδυνεύει νὰ σπάσῃ ὡσὰν γυαλί.

Ὅλα αὐτὰ φυσικὰ εἶναι ἀρκετὰ διὰ νὰ χάσουν τὴν διάθεσιν γιὰ τὸ μορ, καὶ ἀκόμη τὴν διάθεσιν γιὰ τὸ φαγητό, τὸ πιοτὸ καὶ τὸν ὕπνο ὅλα τὰ μέλη τοῦ **AMSOC**. Διότι τώρα εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ ἀκολουθήσουν τὴν ἰδέαν, ποὺ μίαν ἡμέραν, παίζοντας, τὴν ἔρριψαν. Διότι εἰς τὸ μεταξὺ οἱ Ρῶσοι ἐργάζονται, καὶ οἱ Τεξανοὶ ἐκλογίζ, ἀπὸ ἑπταετίας ποὺ μελετᾶται αὐτὸ τὸ σχέδιον, ἄρχισαν νὰ τὸ ὀνομάζουν **NOHOLE** (καμμιὰ τρύπα). Ἀλλὰ ἂν ὡρισμένοι ἐπιστήμονες συγκεντρώνωνται ἀκόμη κρυφά, ἀναμφιβόλως διαβεβαιώνουν, μετὰ τὸ δεῖπνον, ὅτι ἕνα ἐργοστάσιον εἰς τὸν βυθὸν τοῦ ὠκεανοῦ, εἰς τὰ ἀνοικτὰ τῶν νήσων Χαβάης, ἀσφαλῶς δὲν θὰ εἶναι κάτι τὸ ἀλλόκοτον.

Εἶναι ὑποχρεωμένοι, λοιπόν, νὰ σκεφθοῦν τὸ σχέδιον τοῦ φυσικοῦ Οὐΐλλιαμ Μάνσφηλντ Ἄνταμς: Ἕνα αὐτόνομον τρύπανον ποὺ ἡ πυρπολοῦσα ἀτομική του στήλη θὰ εἰσχωροῦσε εἰς τὸν γήϊνον φλοιόν, ὡσὰν νὰ ἦταν καμωμένος ἀπὸ βούτυρον. Καὶ θὰ πρέπει ἀκόμη νὰ ἐξουδετερώσουν τὸ ρωσικὸν σχέδιον, ποὺ προβλέπει, βασιζόμενον ἐπὶ τῆς ἰδίας ἀρχῆς, ἕνα ἐπηνδρωμένον ὄχημα.

Πρὸ παντὸς ὅμως θὰ πρέπει νὰ συζητήσουν τὸ πόσον εἶναι περιωρισμέναι καὶ ἀσαφεῖς αἱ γνώσεις μας σχετικῶς μὲ τὸ κέντρον τῆς Γῆς: ἕνας Ἀμερικανὸς ἐρευνητής, ὁ καθηγητὴς Τζώρτζ Κέννεντυ, δὲν διεβεβαίωσε κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα: «Ἂν οἱ ὑπολογισμοὶ ποὺ ἔκαμα μὲ μίαν νέαν μέθοδον εἶναι ἀκριβεῖς, τότε ἡ θερμοκρασία τοῦ κέντρου τῆς Γῆς δὲν ὑπερβαίνει πιθανὸν τοὺς 3.000 βαθμοὺς ἑκατονταβάθμου, ἔναντι τῶν 6.500 ποὺ παρεδέχοντο πρὶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου τοῦ Λίντεμαν»;

Καὶ ἕνας ἐκ τῶν συνδαιτημόνων, μὲ πνεῦμα ἐξαιρετικὰ παράδοξον, θὰ θέσῃ πάλιν ὑπὸ συζήτησιν τὸ ζήτημα τῆς ἰσορροπίας τῶν ἠπείρων.

«Ἂν εἰς τὰ 1970, ἔπειτα ἀπὸ γεώτρησιν βάθους ἕνδεκα χιλιομέτρων, διετῶν προσπαθειῶν καὶ μὲ δαπάνην 500 ἑκατομμυρίων φράγκων, ἡ ἄποψίς του ἐπαληθευθῇ, τότε ἀσφαλῶς θὰ παραστοῦμε εἰς τὴν πλέον γιγαντιαίαν ἀποτυχίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

MICHEL FRIEDMAN